

Мустаковы и Йордана Геновича, а не търговцы; Вавилия Неновича (а) Анастаса Стояновича Кишиловскаго (б), и Петра Сапунова (в).

До като бѣхъ юще въ Букурещъ Неновичъ ослабна много въ здравіе си; и за да може да прехрани свое семейство, принуденъ стана да ся захване съ адвокатство.

Въ октомвриѣ 1831-й год. азъ ся върнахъ въ Москвѣ зацо ми ся испълни назначеное за расходъ время; сѣднахъ за да си обработвамъ матеріалы що бѣхъ събралъ. Чрезъ двѣ години имахъ честь да испроводѣ въ Императорска Россійска Академіа кодиксъ Влахо-Българскихъ грамотъ, съ прострацны имъ поясненія, и единъ голѣмъ листоносъ пълнъ съ снимки.

Между тѣмъ азъ ся трудихъ надъ съставленіемъ Българской грамматики по сегашно имъ новонарѣчіе. Той трудъ ставаше еще по важень и необходимъ за това, защото изъ сички Славянски нарѣчія едно само Българско е безъ грамматикѣ; о необходимости коея Шлецеръ давнымъ давно рѣкълъ: « Словаръ т. е. рѣчникъ и грамматика на Българскомъ нарѣчіи дължны да съдержавать въ себѣ си голѣма важность за рѣшеніе историческихъ вопросовъ, при това еще можемъ прибавити, за рѣшеніе вопроса, относительно нашего църковна языка, за кое и до сега носать

(а) Изд. Священна Исторія Ветхи и Новъ Зав. въ Будинѣ 1825.

(б) Изд. Преводъ Гибнерова Собр. пріяѣровъ изъ св: Истор. Будинѣ 1825.

(в) Изъ. Свой Преводъ на четьре Еванг. въ Букурещъ 1828.